



## בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-02-30771 גביזון נ' הרמוניה לבית בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת הבכירה אביגיל פריי

תובע יוסף גביזון

נגד

נתבעת הרמוניה לבית בע"מ

### פסק דין

- 1  
2 1. בפני תביעה שעניינה טענה להפרת הוראת ס' 30א לחוק התקשורת (בזק ושרותים) התשמ"ב-  
3 1982 (להלן: חוק התקשורת) ע"י הנתבעת.  
4 התובע טוען כי נשלחה אליו הודעת פרסום אחת וזאת בניגוד לבקשתו בכתב שלא להיות כלול ברשימת  
5 הדיוור של הנתבעת אותה מילא בכתב בשעה שהצטרף למועדון הלקוחות של הנתבעת.  
6 הנתבעת טוענת כי התובע הוסר מרשימת הדיוור לאחר שזו התקבלה במשרדי הנתבעת, כי לתובע  
7 נשלחה רק הודעה אחת אשר נשלחה בפרק הזמן שבין מילוי גלוית ההצטרפות בסניף הנתבעת ועד  
8 לקבלתה במשרדה, כי יכול היה להסיר עצמו מרשימת הדיוור באופן עצמאי וכי הגשת התביעה נגועה  
9 בחוסר תום לב.  
10  
11 2. אין חולק כי התובע ביקש לבצע רכישה בחנות הנתבעת ביום 4.1.17 וטרם ביצע הרכישה  
12 הצטרף למועדון הלקוחות של הנתבעת. אגב כך מילא ע"ג גלוית ההצטרפות את המשבצת (רובריקה)  
13 לפיה הוא מבקש שלא לקבל הודעות דיוור ישיר מטעמה של הנתבעת.  
14 אין חולק כי לאחר 21 שעות ממועד מילוי הגלויה והצטרפות למועדון קיבל התובע הודעת דיוור ישיר  
15 מאת הנתבעת. עוד אין חולק כי לא התקבלה אצל התובע כל הודעת דיוור ישיר נוספת מן הנתבעת.  
16 התובע אף אינו טוען כי ביקש להיות מוסר מן הרשימה באמצעות החזרת מסרון הסרה.  
17  
18 3. התובע טוען כי ביקש מפורשות שלא להכלל ברשימת הדיוור של הנתבעת ומשלחה אליו  
19 הנתבעת הודעת דיוור בניגוד לאמור פעלה תוך הפרת הוראת ס' 30א לחוק התקשורת ומשכך על  
20 הנתבעת לפצותו בסכום המקסימלי הקבוע בסעיף 30א לחוק התקשורת בסך 1,000 ₪ בתוספת  
21 הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד. התובע מסתמך בתביעתו על פסק דינו של בימה"ש בעניין חזני- רע"א



## בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-02-30771 גביזון נ' הרמוניה לבית בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 (פורסם בנבו) והפסיקות (ברובן המוחלט- במסגרת ביהמ"ש לתביעות קטנות)  
2 שבאו בעקבותיו אשר קבעו פיצוי בהיקף 1,000 ₪ בגין הפרה תוך קביעה כי במקרה של הפרה  
3 המצדיקה פיצוי ע"פ הוראות החוק- על מנת להרתיע את המפר מלבצע הפרות נוספות, במקרה בו  
4 נשלחה הודעה אחת, סכום הפיצוי ראוי שיהא על הרף הגבוה שמתיר החוק, העומד על 1,000 ₪.  
5 התובע מודע לעובדה כי לא אחת (ונראה כי בחינה סטטיסטית תעלה אף כי ברובם של המקרים אשר  
6 הגיעו לדיון ולהכרעה בפני בתי המשפט) מצא ביהמ"ש לנכון לפסוק סכום נמוך משמעותית מן הרף  
7 המקסימלי הקבוע בחוק ולפיכך מדגיש הוא את קביעת ביהמ"ש לעניין חזני, ומקרים נוספים בהם  
8 מצא ביהמ"ש לפסוק כאמור סך 1,000 ₪.  
9  
10 לפיכך, יש לבחון האם אכן מתקיימות בענייננו הוראות החוק המצדיקות פסיקת פיצוי בסכום הנתבע,  
11 או פסיקת פיצוי כלל.  
12  
13 5. גירסתו העובדתית של התובע קצרה וברורה- הצטרפתי למועדון לקוחות; בגלויית ההצטרפות  
14 ציינתי כי איני מעוניין במשלוח דיוור ישיר; קיבלתי במהלך נסיעה מסרון ובשל כך לא בדקתי את  
15 תוכנו וכעבור 21 שעות- מסרון דיוור ישיר.  
16  
17 6. גירסתה העובדתית של הנתבעת כוללת הסבר ביחס לאופן עדכון רשימות הנתבעת  
18 והתייחסות לטענות העובדתיות שטען התובע. ראשית, לעניין מנגנון ההצטרפות טענה הנתבעת כי  
19 התובע מילא גלויית הצטרפות למועדון הלקוחות טרם ביצוע הרכישה בקופה ופרטיו נקלטו למערכת  
20 האלקטרונית של מועדון הלקוחות. מיד עם ההצטרפות נשלח אליו מסרון המאפשר לו להסיר עצמו  
21 עצמאית מרשימת הדיוור- פעולה אשר בחר התובע שלא לבצע. לטענת הנתבעת המסרון נשלח טרם  
22 ביצוע החשבון כך שטענתו של התובע כי היה בשעת נהיגה בעת קבלת המסרון אינה תואמת למציאות.  
23 מעבר למנגנון ההסרה האוטומטי מסירה הנתבעת את המבקשים שלא להצטרף לרשימת הדיוור ידנית  
24 וזאת באופן מרוכז בכלל סניפי הרשת. גלויית ההצטרפות נאספות ע"י נציג הנתבעת אחת ל-24-48  
25 שעות ושמות המבקשים לעשות כן מוסרים ידנית- וכך אף קרה בענייננו.  
26 ואכן, כאמור לעיל אין חולק כי הסרת התובע בוצעה ע"י הנתבעת ללא מעורבות אקטיבית של התובע  
27 ומעבר למסרון היחיד בגינו הוגשה התביעה לא נשלחו לתובע כל מסרונים נוספים.  
28  
29 7. יוער כי הנתונים העובדתיים לפיהם הודעת ההצטרפות למועדון נתקבלה בשעה 01:14 ואילו  
30 חשבונית הרכישה הופקה בשעה 05:14 עולים מנספחי כתבי הטענות כפי שצורפו ומעלים ספק באשר  
31 לדיוק בגירסתו העובדתית של התובע ומתיישבים עם טענות הנתבעת בעניין זה; כך בצילום המסך  
32 במכשיר הנייד של התובע שצורף על ידו ולמול חשבונית הקניה שצורפה על ידי הנתבעת ותוכנה לא  
33 הוכחש. עובדות אלה מעלות אפשרות לפיה בחר התובע שלא להסיר עצמו באופן ידני מרשימת הדיוור.  
34 אך גם קבלת גירסת התובע אינה מעלה ואינה מורידה לשאלה העקרונית אליה מתייחס פס"ד זה.



## בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-02-30771 גביזון נ' הרמוניה לבית בע"מ

תיק חיצוני:

- 1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34
8. המשמעויות המשפטיות לעובדות אלה מעלות כי הנתבעת מכלכלת צעדיה לפעולה התואמת את הוראות חוק התקשורת. הנתבעת מאפשרת הן הסרה אוטומטית עצמית של לקוחות במועד הצטרפותם למועדון הלקוחות והן מבצעת הסרה ידנית של לקוחות בהתאם לגלויות ההצטרפות שמילאו.
- משכך, אני סבורה כי בענייננו לא מתקיימת תכליתו של החוק כפי שהובהרה בעניין חזני ע"י כבוד השופט פוגלמן אשר הטעים כי תכליתו של החוק הינו בלימת תופעת הודעות ה"ספאם", אכיפתו של חוק התקשורת, הרתעה ועידוד הגשת תביעות יעילות. משנחה דעתי כי הנתבעת פועלת ליישומן של הוראות החוק, נכונה אני להניח כי משלוח הודעה בודדת בפרק הזמן שחלף בין הזמנת פרטי התובע למועדון הלקוחות לבין הסרתו מרשימת הדיוור- כאשר אף התובע עצמו אינו חולק כי בפרק זמן זה היה בידי להסיר עצמו עצמאית מרשימת הדיוור- אינו מעיד כי הנתבעת פועלת במפגיע כנגד הוראות החוק. תכלית החוק הינה מניעת הטרדת ציבור הצרכנים אולם אני מתקשה לראות בהודעה אחת אשר נשלחה בטרם היה בידי הנתבעת להסיר התובע מרשימותיה כהודעה המצביעה על הצורך להרתיע הנתבעת מהפרת הוראות חוק התקשורת.
11. הגם שאין חולק כי המסרון נשוא התביעה נשלח שלא בהתאם להוראות הדין, הרי שאיני מוצאת כי יש מקום לפסוק לתובע פיצוי כלשהו. ודוק- הסכום בו נוקב חוק התקשורת הינו הסכום המקסימלי אותו מוסמך ביהמ"ש לפסוק בלא הוכחת נזק בהתאם לשיקול דעתו של ביהמ"ש. סכום מינימלי לא נקבע בחוק – ולא בכדי. לדידי, מקום בו ביהמ"ש משתכנע כי משלוח ההודעה מקורו בשגגה או שפסיקתו לא תהווה הרתעה לגורם המורתע מהפרת החוק ע"פ התנהלותו- רשאי הוא שלא לפסוק לטובתו של התובע סכום כלשהוא.
12. יש להצר על המצב בו הפך חוק התקשורת קרדום לחפור בו, הן ע"י חברות אשר מצאו בו כר פורה לפעילות עסקית שבינה ובין הרתעת "עברייני החוק" המרחק רב (וראה לעניין זה רת"ק 31506-05-17 ארד נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ ואח, (פורסם בנבו)) והן על ידי פרטים. עוד בפסה"ד בעניין גלסברג צפה כבוד סגן הנשיאה השופט רובינשטיין את מהלכם האפשרי של הדברים באומרו-
- "ברי, כי סעיף 30 לחוק התקשורת מעודד הלכה למעשה הגשת תביעות רבות מכוחו, בקלות יחסית, ואין זה פלא כי יש אשר אולי יראו בכך מקור הכנסה נאה בטרחה מועטה".**
13. במסגרת פסק דינו של כבוד השופט ויצנבליט בתק (הרצ') 605-07-16 צוויק נ' לאומי קארד בע"מ (פורסם בנבו) מנתח ביהמ"ש סוגיה זו שלפני בצורה מקיפה ואין לי אלא להצטרף לדבריו הברורים-



## בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-02-30771 גביזון נ' הרמוניה לבית בע"מ

תיק חיצוני:

1  
2 "תיקון מס' 40 לחוק התקשורת חוקק במטרה להביא למיגור משלוח דואר-הזבל, נוכח הנזקים  
3 הקשים שמסבה תופעת ה"ספאם". מקום שבו פועל הנתבע שלא לפי הוראות החוק, הרי שיש  
4 להטיל עליו פיצויים לדוגמה על מנת להרתיעו. הפיצויים לדוגמה גם משמשים לעידוד התובע  
5 ותובעים שכמותו ליזום הליכים בבית המשפט. הפיצויים לדוגמה הם כלי חשוב, שיעשה בו שימוש  
6 מקום שבו הופרו הוראות החוק, וללא היסוס.  
7 עם זאת, החוק אינו מיועד להיות כלי בידי תובעים אשר מנסים בפעולותיהם להכשיל נתבעים. החוק  
8 אינו מיועד לאלו שמנסים לטמון מלכודות למפרסם, מתוך מחשבה, ואולי אף בתקווה, שאותו  
9 מפרסם ייפול בפח וישלח אליהם דבר פרסומת. האמצעים שנקבעו בחוק נועדו לשם מיגור תופעת  
10 הספאם; הם לא מיועדים להיות כלי בידיהם של "ציידים" דואר-זבל הפועלים באופן עקלקל. תובע  
11 הפועל באופן זה אינו מצביע על תכלית הרתעתית המצדיקה פסיקת פיצויים לדוגמה ואין הוא מצביע  
12 על אינטרס לעודד תובעים שכמותו להגיש תביעות שכאלו. השאלה האם להטיל פיצויים לדוגמה  
13 אינה נעשית רק על-ידי בחינה "טכנית" של קיום הוראות החוק. על השאלה האם להטיל פיצויים  
14 לדוגמה להיבחן באופן מהותי, היינו, האם קיימת הצדקה להטיל פיצויים לדוגמה לאור תכליתם.  
15 אין צורך להזכיר כי על התובע מוטלת חובה לנהוג בתום-לב.

16  
17  
18 21. טלו, למשל, את נסיבותיו של המקרה דנא. הנתבעת פועלת לאיסוף הסכמת לקוחותיה  
19 מראש ובכתב לשם משלוח חומר שיווקי. היא מאפשרת לנמען להסיר עצמו מרשימת התפוצה. היא  
20 גם טיפלה במכתב שנשלח אליה. אלא שמטבע הדברים, הנתבעת היא תאגיד גדול, שבו נעשה  
21 משלוח דברי הפרסומת על-ידי מערכות המאפיינות תאגיד בגודל שכזה. הטפסים הרבים נסקרים  
22 על-ידי עובדים אשר עשויים להיכשל אם טופס ממולא באופן שאינו שגרתי. בתאגיד בסדר גודל  
23 שכזה הודעות הסרה הנשלחות על-ידי שימוש בקישור שנכלל בכל הודעה מטופלות באופן אוטומטי,  
24 בעוד שמכתב שנשלח אליו מצריך זמן (סביר) עד שהוא מטופל על-ידי גורם אנושי. התובע, מצידו,  
25 וכפי שפורט לעיל, פעל לא אחת באופן מעורר תמיהה. הוא בחר במכוון בדרכי פעולה שמכבידות עליו  
26 ושהכרוכות בטרחה. ללא לקבוע מסמרות, ניתן לתהות האם התובע פעל כפי שפעל בניסיון להכשיל  
27 את הנתבעת, בידיעה – ואולי אף בתקווה – שלתאגיד גדול קשה יותר להתמודד עם מי שפועל באופן  
28 החורג מהרגיל. כך או אחרת, בין אם ביקש התובע במכוון להכשיל את הנתבעת ובין אם לאו, התובע  
29 לא הצביע על אינטרס להרתיע את הנתבעת על-ידי הטלת פיצויים לדוגמה. כל שהצביע עליו התובע  
30 הוא כשל נקודתי, שהוא גרם לו במו ידיו. דומה גם שאין אינטרס לעודד הגשת תביעות מן הסוג  
31 שהגיש התובע. הפיצויים לדוגמה נפסקים לשם הגשמתה של תכלית, ובהעדר צורך להגשים תכלית  
32 זו, אין מקום לפוסקם".

33





## בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-02-30771 גביזון נ' הרמוניה לבית בע"מ

תיק חיצוני:

14. ולא זו אף זו- לעניין זה מצטרפת בחירתו של התובע להגיש תביעתו כתביעה בסדר דין מהיר ולא בפני ביהמ"ש לתביעות קטנות בדומה לאסמכתאות הרבות שביקש התובע להסתמך עליהם. יפים לעניין זה דבריו של כבוד השופט יריב בתא"מ 15-07-9827 רטנר נ' הכשרה חברה לביטוח בע"מ-

**"ודוק: אין חולק, כי בעל דין רשאי לבחור להגיש את תביעתו לבית משפט השלום ולא לבית המשפט לתביעות קטנות (וראו לעניין זה סעיף 61 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד – 1984). השאלה הנשאלת היא, האם כאשר בחר כך, וזכה בדין, זכאי הוא לאכוף על הצד שכנגד את ההוצאות שנבעו מהחלטתו זו, כאשר עמדה לפניו אפשרות יעילה וזולה יותר לתבוע את זכויותיו.**

**עמדתי – המתבססת על הוראות תקנות 512 ו-513 לתקנות סדר הדין האזרחי – היא שכאשר מוגשת תביעה לבית משפט השלום בסדר דין מהיר, המחייבת ניהול הליך באמצעות עורכי דין, ובית המשפט מתרשם כי מקומה הטבעי של התביעה הוא בבית משפט לתביעות קטנות, יש ליתן ביטוי לכך בפסיקת הוצאות ההליך.**

**תקנה 512 לתקנות סדר הדין האזרחי קובעת, כי בית המשפט הבא לפסוק את הוצאות ההליך יתייחס, בין היתר, לשאלת היקף ההוצאות ביחס לשווי הסעד הנתבע ושווי הסעד שנפסק. תקנה 513 לתקנות סדר הדין האזרחי קובעת כי יש לבחון את סבירות ההוצאות. אני בדעה, שהוצאות העולות פי שלושה עשר וחצי על סכום התביעה האמיתי – אינן יכולות להיחשב כהוצאות סבירות ומידתיות. אין ספק שבעל הדין רשאי לנהוג בכספו כרצונו – רשאי, הוא למשל להיות מיוצג בתביעה לסכום של 1,000 ₪ בידי עורך דין הגובה 2,000 ₪ לשעת עבודה. אולם ברי כי במצב דברים כזה, בית המשפט לא יחייב את הצד שכנגד בתשלום ההוצאות הריאליות, אלא יבחן מהו שיעור סביר לשכר טרחה.**

**כך גם בענייננו – כאשר מדובר בהליך ששווי נמוך ביותר, ואשר מתאים הן מבחינת היקפו, הן מבחינת מהותו, לדיון זול ויעיל יותר בבית המשפט לתביעות קטנות – אינני רואה הצדקה של ממש לחייב את הנתבעת בהוצאות שנבעו מהחלטתו של התובע להגיש את תביעתו דווקא בבית משפט השלום."**

ואם יפים הדברים במקרה בו זכה התובע בדין, יפים הם שבעתיים מקום בו סבור ביהמ"ש כי יש לדחות את התביעה.

15. ישנם מקרים גבוליים בהם מוצא ביהמ"ש מקום להורות על פיצוי מופחת וסימלי לטובת התובע, אולם בנסיבות מקרה זה ולאור האמור לעיל, אני סבורה כי יש מקום לדחות התביעה ולחייב התובע בהוצאות הנתבעת. עסקינן בהליך שכול כולו ניצול לרעה של הליכי משפט אשר משמעותו הישירה הינה ניצול בלתי יעיל של זמנו המוגבל של ביהמ"ש בהכרעה (לאחר סיכומים בכתב שעל הגשתם עמד התובע) בתביעה אשר מקומה, אם בכלל לאור ההכרעה לעיל, הינו בפני ביהמ"ש לתביעות





## בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-02-30771 גביזון נ' הרמוניה לבית בע"מ

תיק חיצוני:

1 קטנות. זמן שיפוטי זה לא נוצל לטובת טיפול בתביעות שמקומן הטבעי הינו בהליכים של תביעה בסדר  
2 דין מהיר או רגיל ואשר נאלצו להדחק לאחור בלוח הזמנים לטובת תביעה זו.

3  
4 16. סיכומם של דברים- התביעה נדחת.

5  
6 התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך 930 ₪ שישולמו בתוך 30 יום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה  
7 וריבית כדין.

8  
9 זכות ערעור כדין.

10  
11 המזכירות תעביר העתק פסק הדין לצדדים.

12  
13  
14 ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ח, 10 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

15

אביגיל פריי, רשמת בכירה

16

17

18

19

